

erede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Hans Argumentation var den, at Hartkornskatten ikke var en Prioritet, og at det altsaa var en Ubillighed at slaa den fast til en Gammelstat, saaledes at den blev en Prioritet. Jeg skal nu indrømme, at for Statskattens Vedkommende tror jeg ikke, Hartkornskatten er bleven en Prioritet, ialtsald kun for en ringe Del, og Grunden dertil er, at den ikke alene er en Skat for sig paa Landbruget, men netop danner en Del af den almindelige Bæftatning. Forudsætningen for, at Hartkornskatten skal op som Element i Eiendommens Værdi, er, at den staar alene, at den er en ensidig Byrde paa dette Sted, men ved Statskatten er der noget Tilsvarende for de andre Erhvervs Vedkommende, nemlig Bygningskatten, derfor tror jeg ikke, at Hartkornskatten til Staten er bleven en Prioritet. Jeg skal imidlertid ikke videre gaa ind derpaa, men for Kommunebæftatningens Vedkommende kan jeg ikke see rettere, end at ialtsald den største Del af Hartkornskatten maa være gaaet op som et Moment i Eiendommens Værdi som en Prioritet; thi den er netop en ensidig Skat paa Landbruget, som man slipper for, naar man ikke er Landbruger; derfor forekommer det mig nok, at man maa komme til det Resultat, at Hartkornskatten for Kommuneskattens Vedkommende i det Væsentlige er en Prioritet, saa at man altsaa ikke begaar nogen Uret ved at slaa den fast som Gammelstat. Til Gjengjæld faae Hartkornseierne den Lettelse, at de ville komme til at dele den Stigning i Statterne, som vil finde Sted i Fremtiden, med Andre. Foruden altsaa at lette og reformere Hartkornskatten, vil man ogsaa ved dette Lovforslag opnaa, at den personlige Skat bliver lagt bedre end tidligere, fordi det bliver muligt at beskaffe Personer, som have Indtægter i Kommunen og foraarjage den Uleilighed, uden at bo der; og endvidere komme andre til at bidrage Mere til Skatten derved, at Formuen bliver medtagen. Ved alle disse Reformers vil den personlige Skat blive langt mere brugelig og hensigtsmæssig, end den tidligere har været, og man vil desuden ved denne Reform opnaa en væsentlig Fordel, og det er, at Bæftatningen vil blive lettere end hidtil. Det kunde jo ved første Diekast se ud, som om der kun var en Omfordeling, som om Nogle kom til at betale Mere og Andre til at betale Mindre, men jeg tror, at i Virkeligheden vil denne Skat ogsaa medføre en Lettelse i Kommunebæftatningen, dels fordi Fordelingen bliver retfærdigere og dels fordi den inddrager Skatteobjekter, som nu ere uuddragne fra Bæftatningen.

Dette gjælder, som jeg allerede har omtalt, for de faste Eiendommers Vedkommende om Skove, om Bygninger, om Stats-eiendomme og mange flere. Det maa dog i Parenthes være mig tilladt at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Staten ligeoverfor det erede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimsted). Han bemærkede, at det vilde være en meget problematisk Indtægt, Kommunen vilde have af at beskaffe Staten, idet naar man opgjorde Statens Formue, var Formue og Gjæld lige store, der var altsaa i Virkeligheden ingen Formue at beskaffe. Dertil skal jeg dog bemærke, at dette i ethvert Tilfælde ikke gjælder om den Del af Skatten, som er lagt paa Indtægten, det er i ethvert Tilfælde kun en Fjerdedel eller en Femtedel af Beløbet, som man ikke vilde have Fordel af. I ethvert Tilfælde vilde Kommunen kunne beskaffe den Indtægt, Staten har af de Eiendomme, Skove o. s. v., som ligge i den. Hvad dernæst Formuen angaar, forekommer det mig ogsaa tvivlsomt, om det erede Medlems Bemærkning var berettiget. Forudsætningen for, at den skulde være berettiget, vilde være, at der var en særlig Opholds-kommune for Staten, hvor en fælles Opgjørelse kunde finde Sted, men en saadan findes jo ikke. Det forekommer mig, at den rette Opfattelse vilde være, at man i hver Kommune beskaffede vedkommende Stats-eiendom efter dens fulde Værdi; bagefter opstaa saa det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes overfor Statsobligationer. Det er tvivlsomt, om dette ikke hensigtsmæssigst burde falde ind under § 11, saaledes altsaa at Staten skulde kunne foretage Afdrag ligeoverfor sine Kreditorer. Det var maaste det Rette, om man paa denne Maade kunde ramme Zhændehaverne af Statsobligationerne, som det ellers er vanskeligt at faae fat paa, ikke at tale om, at man vilde opnaa at ramme udenlandske Zhændehavere. Forvrigt skal jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt i den interkommunale Opgjørelse at medtage tillige Formuen, om det ikke vilde være rigtigt at nøies med en Opgjørelse af Indtægten (Afbrydelse). Ja, der er forskellige praktiske Vanskeligheder, som opstaa ved Formueopgjørelsen, hvilket gjorde, at endel af Forslagsstillerne stillede sig noget tvivlende overfor det Spørgsmaal, hvorvidt man skulde medtage Formuen i den interkommunale Opgjørelse eller nøies med Indtægten af Formuen. I ethvert Tilfælde vilde det være nødvendigt at udarbejde en Veiledning, som nærmere afgjorde de forskellige meget tvivlsomme Tilfælde, der opstaa, saaledes hvor et Selskab har Bedrift i forskellige